

του πέρασε δηλαδή φτερά σ' τὸ κεφάλι, δικαιότερον θὰ εἶναι νὰ παρασημοφορηθῇ ὁ ἰδιοκτήτης ἐνὸς Βασιλέως.

Πῶς σὰς φαίνεται ἡ σύγχρονος ἀποχώρησις εἰς τὰς γαίας των, τοῦ μὲν Βασιλέως εἰς τὴν Δεκέλειάν του καὶ τοῦ Κουμουνδούρου εἰς τὴν Τροιζινά του. Ὑπάρχουν πολλοὶ οἵτινες ἐν μέσῳ θορύβου δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι διανοητικῶς. Περὶ μὲν τῆς διανοητικῆς ἐργασίας τοῦ Βασιλέως, ὅταν τὸν πολιορκῇ θόρυβος, ὅταν μὲν δηλαδὴ ἐν Ἀθήναις, δὲν ἔχωμεν καμμίαν εἰδήσιν, διότι τὸ Σύνταγμα τὸν ἀπαγορεύει νὰ ἐργάζεται διανοητικῶς· ἀλλὰ τῆς ἐν μέσῳ Ἀθηνῶν πνευματικῆς καταστάσεως τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἔχομεν λυπηροτάτην ἄχρι τοῦδε πείραν, τὴν ὁποίαν ἐστεφάνωσεν ἡ πρὸς τοὺς πρέσβεις ἀπάντησίς του. *Ας ἴδωμεν τί θὰ γένησιν ἡ ἡσυχία τοῦ Πόρου εἰς τὴν ἀλλόκοτον αὐτὴν κεφαλὴν, ἥτις φέρει τὸ ἐνδοξον ὄνομα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεσσηνίου.

Μεγαλειτέραν ἐμπιστοσύνην ἔχω εἰς τὸν Κουμουνδούρον ὅταν σκέπτηται περὶ τῶν κοινῶν εἰς τὰ κτήματά του παρὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐπιτηδειότητος δι' ἧς τὰ κτήματα αὐτὰ ἀπεκτήθησαν εἶναι πάντοτε ὠφέλιμος εἰς ἕνα Ἕλληνα ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

*Ελαβον πάλιν τὰ πράγματα τὴν πατροπαράδοτον ῥωμαϊκὴν τροπὴν των. Τὸ αἵματηρότατον ἑλληνικὸν ζήτημα, ἕπερ ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ καὶ νὰ δείξῃ, ἐνεδύθη τὴν ἀθωοτάτην συνταγματικὴν περιβολὴν του, ὥς νὰ ἦτο νόμφη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἔλειπε τὸ ἄνθος τῆς λεμονιάς.

Μετ' ἀγανακτήσεως ἡ Ὁρα ἐρωτᾷ μήπως κατηργήθη τὸ σύνταγμα καὶ δὲν προσκαλεῖται ἡ Βουλὴ νὰ τῇ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών της ἡ κυβερνήσις; Τὰ αὐτὰ ἡρώτα ὁ κ. Κουμουνδούρος ὅτε ἦτο ἀντιπολίτευσις καὶ ὅτε ὁ κ. Τρικούπης ἔκαμε τοῦ κεφαλοῦ του τὴν ἐπιστρατεῖαν.

Εἶναι πεπρωμένον! περισσότερον ἀπὸ μίαν παραβίαν τοῦ συντάγματος οἱ Ῥωμοὶ δὲν μποροῦμεν νὰ ἀγριέψωμεν.

*Ἀν ἡδύνατο ὁ κ. Μπούμπουλης θὰ συνεχώνευσεν ἐν ἑαυτῷ ὅλα τὰ ἀξιώματα τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Θὰ ἦτο συγχρόνως ὑπουργὸς καὶ μούτσος. Καὶ βεβαίως θὰ ἦτο καλύτερος μούτσος παρὰ ὑπουργός. Ἰδίως ἐν τῇ πολεμικῇ του ἀντάρᾳ δὲν ἀνέχεται καμμίαν ναυτικὴν ἱκανότητα. Ἀκόμα εἶναι ζωντανὴ εἰς τὴν μνήμην μας ἡ ἀπαισία καταδίωξις καὶ ἡ κακοὴ προσβολὴ ἣν εἶχε κάμει τοῦ μακαρίτου Παλάσκα, τοῦ πρώτου ναυτικοῦ πνεύματος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὀλίγων ὑπολειφθέντων ἐπιστημόνων ναυτικῶν μας, διεκρίνεται καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Κανελλόπουλος. Ἐγνωρίζομεν πρὸ πολλοῦ τὴν ἐναντίον καὶ αὐτοῦ ἀδιάλλακτον ἔχθραν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ μανθάνομεν τώρα ὅτι ἐτέθη εἰς ἀργίαν.

Φαίνεται ὅτι ἀφοῦ ἀνέβαλε μετὰ δύο ἔτη τὸν καταποντισμὸν τῆς Τουρκίας, δὲν τοῦ μέλει ἂν τεθοῦν καὶ ὅλοι οἱ καλοὶ ναυτικοὶ μας εἰς ἀργίαν, ἀρκεῖ νὰ μὴν ἀργῇ αὐτὸς εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀποπαλατώσεως τοῦ ναυτικοῦ εἰς ὁ μετὰ ζήλου πράγματι ἐργάζεται.

Τώρα ἀφοῦ ἀναδημοσιεύωσιν καὶ αἱ Βυζαντινὰ ἡμερηδὲς τὰς ἐκ Χίου ἱερεμιάδας τοῦ υἱοῦ Παπαμιχαλοπούλου, τί ἄλλο δύναται νὰ εὐχεται οὗτος ἢ καὶ κἀνένα ἄλλον σεισμόν, ὅπου καὶ ὅπως.

*Βδημοσιεύθη πρὸ καιροῦ εἰς τὰς ἡμερηδὰς ὅτι ἀπεστάλη πρὸς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Σάμῳ Ἑλληνοπροξένου Γεωργ. Φιλήμονος μπάλλα ἱστορικὴ, ἣν ὁ Κανάρης εἶχε ρίψει κατ' ἐχθρικοῦ πλοίου. Καθ' ἃ νῦν γράφουσιν ἐκ Σάμου ἡ μπάλλα αὐτὴ εἶναι κοινὴ κοινοτάτη ἐκ τῶν πολλῶν ὧν βρίθει ἡ παραλία τῆς Σάμου, τὴν ὁποίαν ὁμως κατάρθωσε νὰ παραστήσῃ εἰς τὸν εὐπίστον ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος ὑπάλληλός τις τῆς Ἡγεμονίας, ἐπ' ἐλπίδι ἴσως ἢ μᾶλλον ὑποσχέσει σταυροφορίας, ὥς ἀνεκτίμητον ἱστορικὸν κειμήλιον κληρονομήσας δῆθεν αὐτὸ παρὰ τῶν πατέρων του. Τί νὰ θαυμάσῃ τις μᾶλλον τὴν ἀναίδειαν τοῦ δωρητοῦ ἢ τὴν κουφότητα τοῦ Ἑλληνοπροξένου;

Βίδοποιούμεν τὴν *Παλιγγενεσίαν* ὅτι δὲν εἶναι διόλου καθαρὰ ἡ πηγὴ ἐξ ἧς λαμβάνει τὰς ἀλληλογραφίας της ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. *Ας ἐξετάσῃ καὶ ἃς μάθῃ.

Τὸ Βιδύλλιον τοῦ φίλου μας Dock τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι καθὼς Βιδύλλιον εἶναι σκεπασμένον ἀπὸ φύλλα καὶ χλόην καὶ παπαροῦναις κ' εἴσι δὲν πολυφαίνεται, τούτέστι δὲν καταλαμβάνεται. Τὸν παρακαλοῦμεν ἐπομένως εἰς νέον ἀντιβιδύλλιον νὰ μᾶς τὸ ξεσκεπάσῃ ὀλίγον.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις τὸ Βιδύλλιον τοῦ Dock εἶναι φωτεινότερον, διότι ὁ Καραϊσκάκης αὐτὸς ὤρθη ἐνταῦθα.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν πανήγυριν τοῦ Θεοῦ συνελάβομεν ἕνα ὅστις ἐχρησίμευσεν ὡς ξεναγὸς ἀγαθοῦ ἀνατολίτου.

*Αφοῦ τὸν ἀπῆντα εἰς διαφόρους περιέργους ἐρωτήσεις του,

— *Ελα τώρα, τοῦ λέγει, νὰ σοῦ δείξω καὶ τὸν Παρθενῶνα.

Καὶ τοῦδειξε φαρδὺ πλατὺ τὸ Θεοεῖον.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν δὲ ἐνῶ ὁ Ἀνατολίτης ἀνεγίνωσκε κατὰ τὸ στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον τὴν ἐπιγραφὴν Ὁδὸς Φαλήρου, ὁ ξεναγὸς μὲ ἀνοικτὸν στόμα τοῦ λέγει:

— Νὰ καὶ τὸ Φάληροσο!

Μεταξὺ δύο, τοῦ ἐνὸς πανηγυρίζοντος τὴν ἐλαίαν τῆς Ἀμφίσης καὶ τοῦ ἄλλου τῆς Κορώνης, ὁ πρῶτος ὡς τελευταῖον ἐπιχείρημα λέγει:

— Τί τὰ θέλεις; Ἡ ἐλὴ τῆς Ἀμφίσης ἔχει κρέας.

— Κρέας, κρέας; *Ε! τότε φάγε τὴν κυρίαν Σ... γλοιὴ τὸν Χονδροκώστα.

Εἰς τὴν Μεγαρικὴν πανήγυριν ἐκ τῶν ὠραίων ἀθηναίων
δεσποινῶν ἡ κ. Β. Κ. ἐκλείσθη ὡς μυροβόλος ἐπιστολὴ ἐν-
τός φακέλλου στολῆς Μεγαρικῆς. Εἰς τὴν πλατεῖαν δὲ ἐτυ-
χε νὰ ὁμιλῇ μετὰ τοῦ κ. Σλήμαν ἀγγλιστί.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ἀνοίξε τόσο στό-
μα ἀκούσας Μεγαρίδα ὁμιλοῦσαν τὴν γλῶσσάν του καὶ ἀ-
ποτείνας πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον :

— Καὶ κάθησθε ἐδῶ εἰς τὰ Μέγαρα ; ἠρώτησε μετ' ἀ-
πορίας, τὴν ὁποίαν θ' ἀνεβίβαζεν εἰς τὴν διαπασῶν, ἐάν δὲν
ἐπῆρχετο ἡ ἀναγνώρισις.

Εἰς τὸ καφενεῖον τρώων Τσόχα.

— Βρὲ, τὸ ἐσκέφθης πολὺ γιὰ νὰ μοῦ φέρῃς τὸ νερό ;

— Καὶ γι' αὐτὸ πάλι σεῖς κύριε, μοῦ 'μιλάτε μὲ τόσο
δραστήριο τρόπο !

Ὁ 'Ριζόπουλος τὴν ἐπαθε. Ἰδοὺ ὅτι δρέπει τὰ ἀντίποινα
τῶν κόπων του. Προχθὲς συναντᾷ καθ' ὁδὸν τὸν νέον ἐπί-
κουρον ἱατρὸν Κ. τοῦ ὁποίου τὴν καταδίωξιν ὡς ἐπιστρά-
του μετὰ πείσματος ἄλλοτε εἶχεν ἀναλάβει. Ἐξ ἀπροσε-
ξίας δὲ ἡ καὶ σκοπίμως δὲν τῷ φέρει σέβας, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲ
ὑποφ' ἐκδικουμένου :

— 'Ενωματάρχα' πῶς δὲν κάμνεις τὸ σχῆμα . . .

Ὁ 'Ριζόπουλος τὰ χρειάσθηκε. Τὴν ἐπαύριον ἦτο εἰς πε-
ριορισμόν. Παρόμοια εἶναι πολλὰ τὰ παραδείγματα μὲ τοὺς
νέους ξυλλίτους, κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν, ἀξιοματικούς.

Κατὰ τὴν Ἀνάστασιν ἐξῶθεν τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων, γέ-
ρων ἱερῶν μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἀνὰ χεῖρας ἐπιμόνως κα-
λεῖ τὸν κόσμον :

— Ὅριστε, κύριοι, καὶ ἀπ' ἐδῶ.

Ἀπαράλλακτα δημοπρασία.

Παλίμπαις χήρα πρώην βουλευτίνα, καυχᾶται εἰς ἀνε-
ψιάν της, ὅτι διῆλθε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ὁρ-
φίως.

— Πῶς, Θεῖα, σεῖς εἰς τὰς ἀγκάλας ἐνὸς κυρίου ;

Καὶ ἐρυθρᾷ δῆθεν διὰ λογαριασμόν της.

— Ὅχι καλὲ, ἐκοιμώμουνα (!)

ΓΛΕΝΤΙ

Ἦγες ὅστις ἐξοχὴ ὁ βασιλεὺς,

Κι' ὁ γέρο Κουμουνοῦρος ὅστις Τροϊζῆνα

Ἐγλὲντισε τ' ἄρνη τῆς Πασχαλιᾶς

Ἀνάμεσα ὅστα ῥόδα καὶ ὅστα κρίνα,

Κι' ἀπάνω ὅστο φαγῇ καὶ ὅστο πιῶσι

Ἐκαμε πανταχοῦσα δυνατή.

Ἐπέρασε τὸ Πάσχα μὴ χαρὰ
Χωρὶς διαδηλώσεις κι' ἄρθρα νέα,
Καὶ μ' ὅλη μας αὐτὴ τὴ συφορὰ
Μὰ τὸ θεὸ ἔπεράσαμε ὠραῖα.
Πρῶτο ἀπ' ὅλα ἔφαγαμε καλὰ,
Καὶ χρόνια εὐχρηθήκαμε πολλὰ.

Ὁ πόλεμος ξεχάστηκε κι' αὐτὸς
Μέσα ὅστις Πασχαλιᾶς τὸ πανηγύρι
Τὸν ἔξεχαναν πολῖται καὶ στρατοὺς
Σὲ κάθε ρετσίνας γλυκὸ ποτῆρι.
Κι' ἡ νέα διακοίνωσις κι' αὐτὴ
Ἐξεχάστηκε ἀπάνω ὅστο πιστί.

Μὰ ζήτω τοῦ πολέμου δυνατὰ
Εἰς τὴν Χαλκίδα ἐφώναζαν καμπόσοι.

Ἡ τόκαμαν, θαρρῶ, γιὰ χωρατὰ,

Ἡ τὸ κρασί τοὺς εἶχε παλαβώσει.

Ἀλλ' ὅμως μὲ τὰ ζήτω των κι' ἐκεῖνοι
Δὲν ἐβλάψαν καθόλου τὴν εἰρήνην.

Μὲ ὅλους ἦσαν κι' εἶναι φιλικαὶ
Τοῦ κράτους μας αἱ σχέσεις ἕως τώρα,
Καὶ μόνο σὺ Τρικουπὴ τερεκεδὲ
Κατακλυσμὸ μᾶς φέρνεις μὲ τὴν Ὁρα.
Ἐ! λέγε ὅ,τι θέλεις : . . δὲν σ' ἀκούμε
Σὲ ξέρουμε, μᾶς ξέρεις, καὶ γελοῦμε.

Ἀνοίγει κάθε μιὰ τριανταφυλλιά,
Ἀνθίζουε λουλούδια καὶ χορτάρια,
Καὶ ζευγαρόνουν ὅλα τὰ πουλιὰ
Εἰς τῶν δεντρῶν ἀπάνω τὰ κλωνάρια.
Ὡ φύσις ποιεῖς ρωμῆς θὰ σὲ κυττάξῃ
Καὶ «ζήτω τοῦ πολέμου» θὰ φωνάξῃ;

[Souris

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

Ι

Ὁ θάνατος τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οἱ Ἱρλανδοὶ, οἱ Μηδενί-
σται καὶ τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα, ἡ παιζομένη ἐν Ἀθή-
ναις κωμῳδία καὶ αἱ ὑπὸ τὴν γῆν πᾶσαν ἀποκαλυπτό-
μεναι βόμβαι, τέλος μία ἀδελφία ἐλληνικοῦ τριχαντηρίου
παρὰ τὴν Κάσσαν εἶχον προξενήσει ἐν τῇ κεφαλῇ μου τοι-
αύτην σύγχυσιν, ὁποίαν παρίστανεν ὁ κόσμος πρὸ τῆς δη-
μιουργίας του. Ὑπὸ τὸ κράτος ὅλων αὐτῶν τῶν ἐντυπώ-
σεων ἐκαθήμην ἐν τῷ γραφεῖῳ μου ὑποβαστάζων διὰ τῆς
παλάμης τὸ χάος μου, καθὼς ὁ θεὸς διὰ τῆς ἰδικῆς τσου τὸν
κόσμον ὁλόκληρον, καὶ ἀπὸ σκέψεως εἰς σκέψιν κατέληγον
εἰς τὸ ἀδυσσαλέον ἐκεῖνο ἐρώτημα :

— Τί εἶναι τέλος πάντων ὁ ἄνθρωπος ;

Ἀλλ' εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἐπνίγοντο ἄθροοι οἱ συλλογι-
σμοί μου, καθὼς οἱ ποταμοὶ καὶ τὰ παραποτάμια μετὰ δια-
κλαδῶσεις πολλὰς καὶ ποικίλας ἀνὰ τὴν ξηρὰν, πνίγονται
ἐπὶ τέλους εἰς τὴν ἀφανῆ θάλασσαν !....